

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 111. An attritio se solâ justificet sine aliquo Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

quia sciret se in actu secundo non prometeri infernum. His autem non obstantibus manet verum, quod diximus, nempe attritionem, ubi concipi potest & concipitur ex metu gehennæ posse esse efficacem, & excludere omnem voluntatem peccandi, sicuti secundum omnes bonitas Dei est motivum sufficiens ad efficaciter excludendam omnem voluntatem peccandi, & tamen in homine, qui putaret Deum velle, ut jurando leve mendacium impediret gravissima peccata aliorum, bonitas Dei non posset excludere voluntatem pejerandi, quia non posset nunc movere ad non jurandum mendacium, quod per accidens est.

831. *Colliges.* Quæ dicta sunt de attritione ex metu pœnæ æternæ, etiam valere de attritione ex metu pœnæ temporalis prout infligendæ à Deo propter peccatum mortale aut veniale, nam potest etiam esse honesta, supernaturalis & efficax, uti rectè Carden. in 2. crisi d. 36. n. 2.

832. Q. 112. *An attritio se sola justificet sine aliquo Sacramento.* R. negativè, nam Trid. sess. 14. c. 4 expressè dicit attritionem ex consideratione turpitudinis peccati aut ex metu gehennæ vel pœnarum, per se non perducere ad justificationem extra Sacramentum; idem autem insinuat de omni alia attritione, v. g. quæ concipitur ex motivo religionis, obedientiæ &c: quia re ipsa tum concipitur ex turpitudine peccati propter oppositionem ad istas virtutes. Deinde Trid. idibem attritionem, quæ non justificat, oponit contritioni conceptæ ex motivo charitatis, de qua sola dicit, quod justificet, ergo intelligit de omni attritione, quæ non est ex motivo charitatis. Ratio autem est, quia attritio concepta ex

ex motivo infra charitatem non est perfecta
conversio ad Deum, cum non habeat Deum
pro objecto, cui, ergo cum mortale fuerit per-
fecta aversio a Deo, conveniens non fuit, præ-
scindendo a privilegio ex merita Christi per ali-
quod Sacramentum nobis concessum, ut per at-
tritionem recuperaretur gratia & amicitia Dei:
Hinc audiendus non est Rayn. in Heter. rom.
15. p. 1. s. 1. pu. 5. n. 6. putans actum pœnitentia-
lia specialis, quo quis detestatur peccatum ex
motivo reparandi jus divinum læsum, justifica-
re sine Sacramento Ex hactenus dictis,

Inferes 1. Attritionem & contritionem in 833.

his convenire, quod utraque sit actus, 1. Vo-
luntarius & liber. 2. Honestus. 3. Supernatura-
lis. 4. Qui possit esse efficax. 5. Includens dete-
stationem & dolorem formalem. 6. Includens
propositum aliquod saltem virtuale non pec-
candi de cætero. Disconveniunt autem 1. &
principaliter in motivo, quod respectu contritionis est bonitas Dei absoluta, respectu attritionis ordinariè est motivum virtutis charitate
inferioris. 2. In causa sui, nam contritio est ab
habitu charitatis theologicæ vel ab alio auxilio
supplente habitum: attritio ab habitu inferioris
virtutis vel ab auxilio similiter supplente. 3. In
effectu seu modo disponendi ad gratiam, nam
contritio justificat sine Sacramento, non autem
attritio.

Inf. 2. Attritionem, quæ concipitur ex spe
præmii vel ex metu pœnæ, communiter saltem
esse spem præmii vel metum pœnæ: conceptus
tamen attritionis salvari posset, præscindendo
ab eo, quod in præmium vel pœnam tendat
tanquam in objectum, quod, & materiale, est e-
nim

nim satis, quod quasi fundentur in spe vel mea, in quantum procedunt ex motivo boni, quod est in præmio, aut mali, quod est in poena, quod motivum proponitur cum spe vel mea.

834. Inf. 3. Contritionem sic posse definiri, quod sit detestatio & dolor de peccato propter abso-lutam bonitatem Dei super omnia dilectionis attritionem autem, quod sit detestatio & dolor de peccato ex motivo turpitudinis peccati, præmii aut poenæ.

835. Q. 112. An attritio concepta ex inferiore motu quam charitatis, sufficiat cum Sacramento ad iustificationem. R. Affirmative, nam 1. ita docent Concilia & præsertim Tridentinum. 2. Idem tenet SS. PP. & speciatim S. Augustinus. 3. Idem tenet S. Thomas. 4. Idem tenent Authores & Theologi plurimi, oppositum autem tenent respective pauci. 5. Idem probat praxis Ecclesiæ & communis sensus fidelium. 6. Ratio id ipsum evincit. Hæc omnia jam ordine declarabuntur.

836. Q. 113. Quomodo ex Conciliis, & præsertim ex Tridentino probetur, quod attritio sufficiat cum Sacramento. R. Franciscus Pinthereau in libello, De attritionis sufficientia, à pag. 157. ostendit Concilium Africanum & Florent. ita docuisse: sed sufficiet solius Tridentini authoritas, ex quo probatur 1. nam secundum Trid. contritio in genere, prout præscindit à perfecta & imperfecta, est pars Sacramenti pœnitentiæ, ergo etiam attritio. Conf. patet, quia Trid. attritionem vocat contritionem imperfectam. Ant. autem prob., nam Trid. sess. 14. De pœn. c. 3. ait: Sunt autem quasi materia hujus Sacramenti, ipsius pœnitentis actus nempe contritio &c. Et postea c. 4. contritionem, quæ primum locum inter dictos pœnitentis